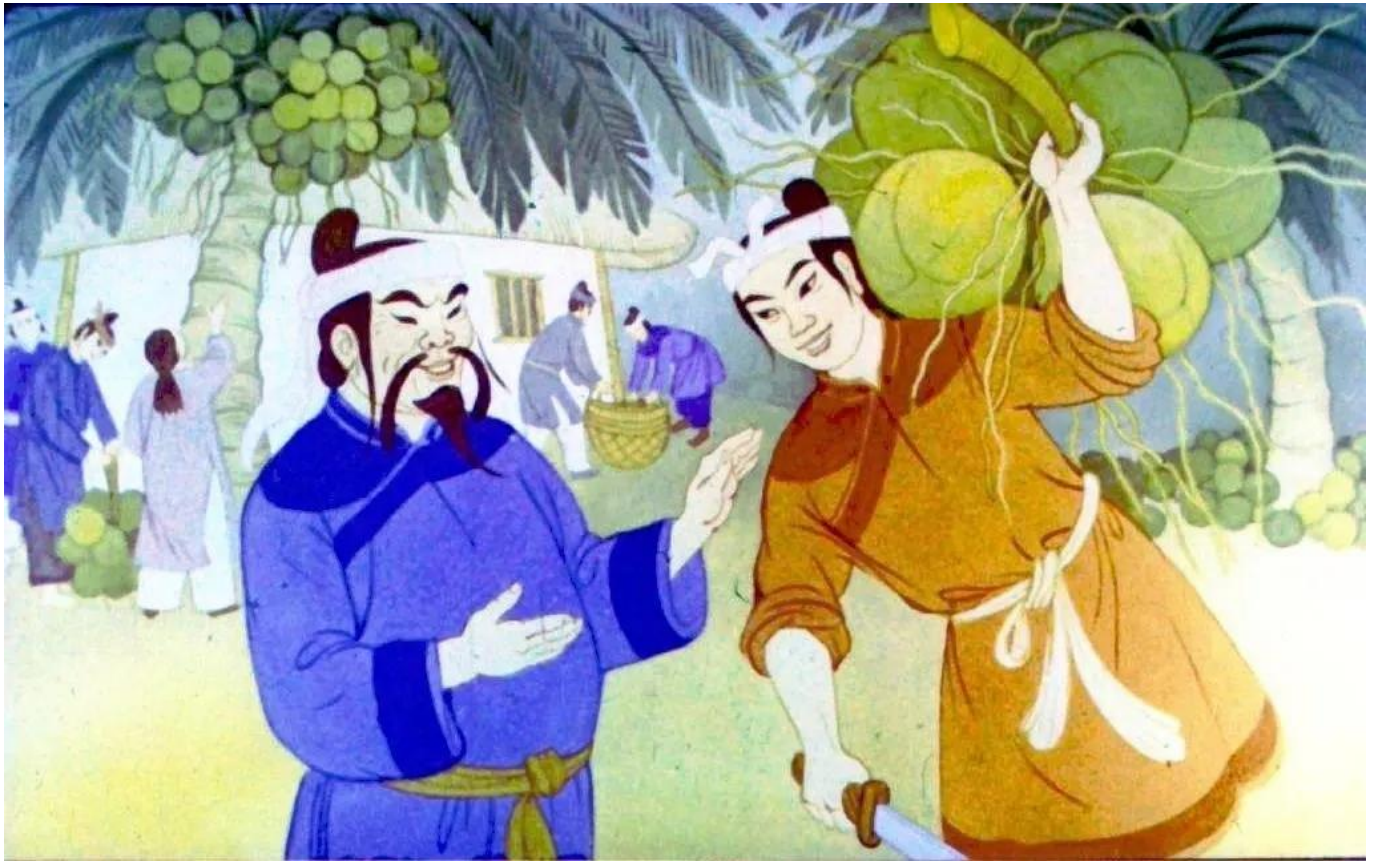

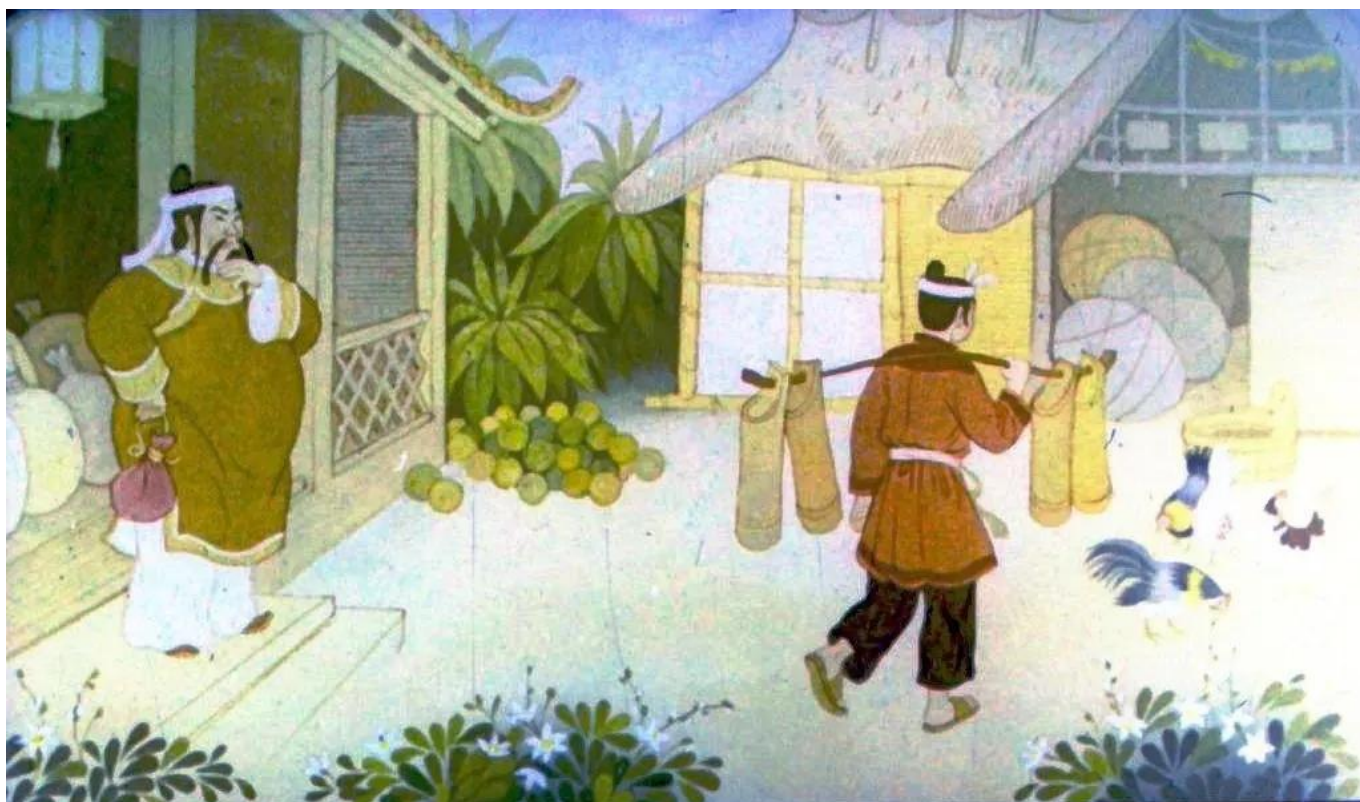
În vremuri de demult, un stăpân avea o fiică frumoasă.

În casă el ținea un argat. Stăpânul voia ca argatul să se străduiască și mai mult și i-a promis într-o zi: Nu lenevi, lucrează cu sârguință trei ani, iar eu, ca răsplată, ți-o voi da de soție pe fiica mea.

Argatul era fericit, lucra fără odihnă, nu-și cruța puterile. Nu-i păsa de arșița dogoritoare și nici de ceața rece, de oboseală sau de boli. Muncea de dimineața devreme până noaptea târziu.

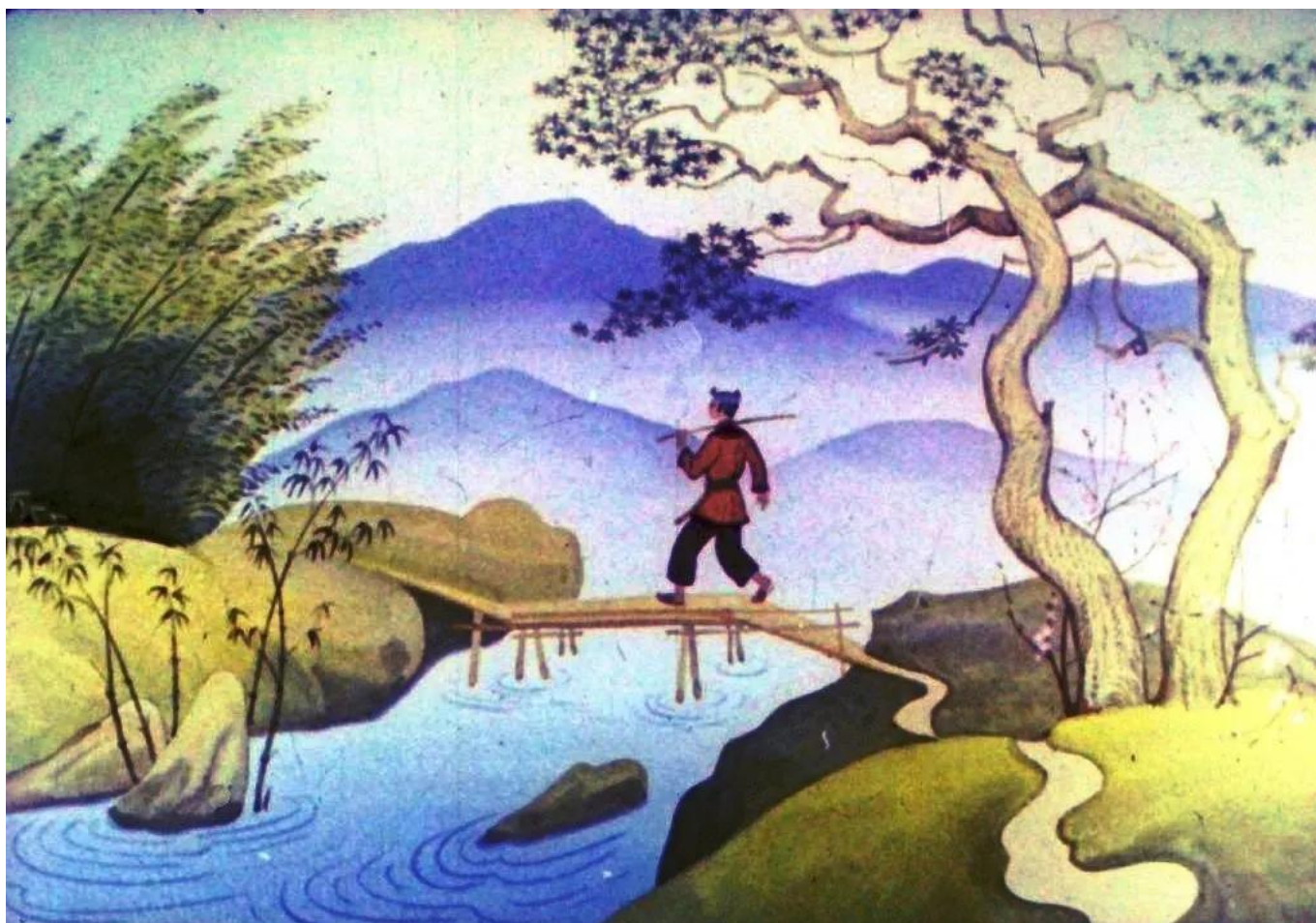
Au trecut trei ani. Stăpânul s-a îmbogățit. Acum gândea altfel: „Astăzi casa mea nu mai este ca înainte. Se cuvine oare să mărit o fată dintr-o casă atât de bogată cu un argat oarecare? Nici fiicei nu-i va fi bine, iar pe mine oamenii mă vor lua în râs”

De aceea, stăpânul, pe ascuns de argat, a logodit-o pe fiica sa cu fiul celui mai bogat om din sat.

În ziua nunții, stăpânul l-a chemat pe argat și i-a spus: „Du-te în junglă și adu un bambus cu o sută de noduri. Doar știi că la nunți orezul se mănâncă cu bețișoare făcute doar dintr-un astfel de bambus. După aceea vom face nunta”.

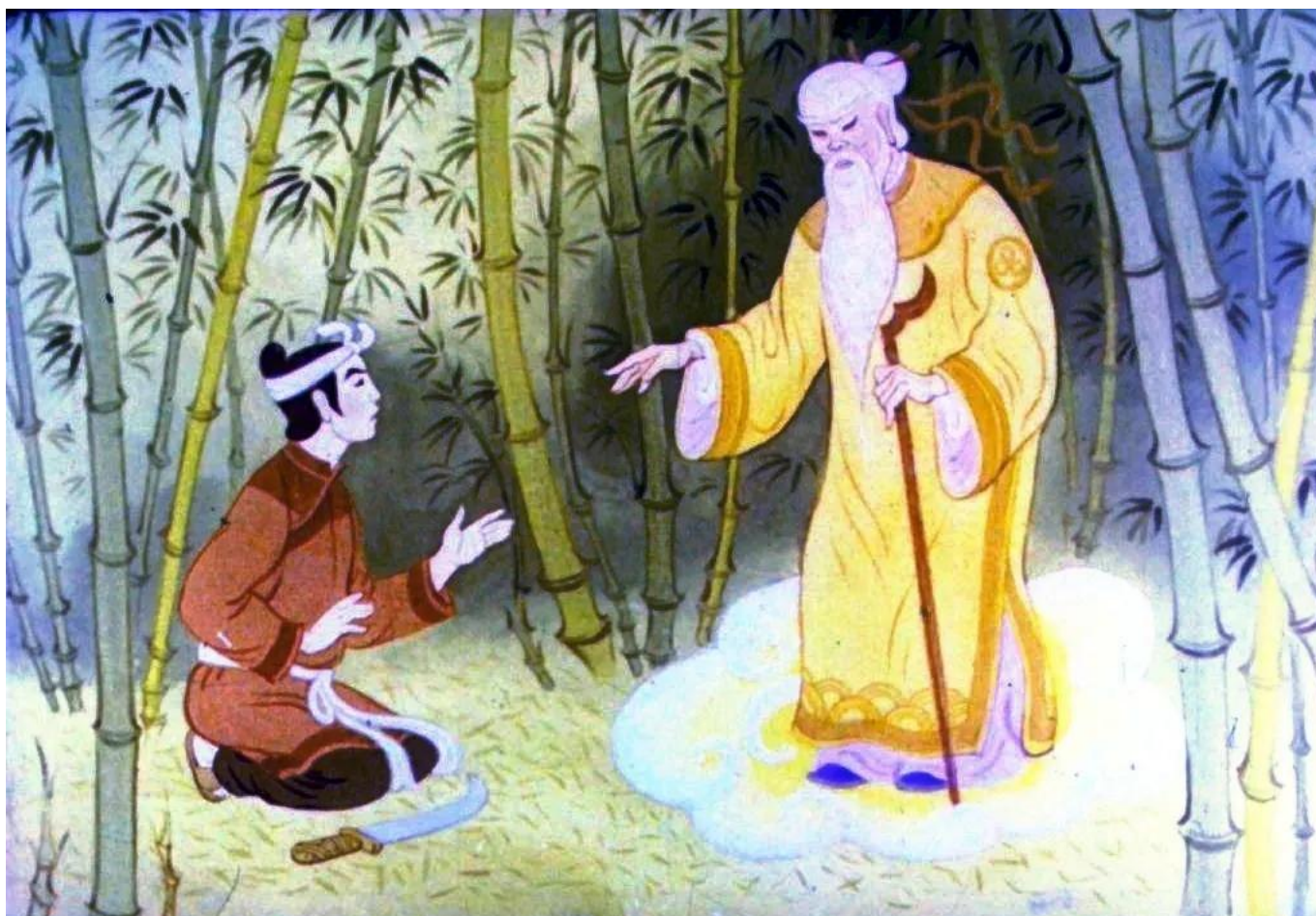
Argatul nu a înțeles batjocura. A luat un cuțit mare și s-a grăbit în junglă.

A rătăcit mult prin desișuri, dar nicăieri nu a găsit un bambus atât de uriaș care să aibă o sută de noduri.

Flăcăul s-a întristat, s-a așezat și a început să plângă.

Deodată, a apărut un bătrân cărunt: „De ce plângi, fiule? Spune-mi totul”.

Bătrânul l-a ascultat și i-a spus: „Taie exact o sută de bețișoare de bambus, fiecare să aibă câte un nod. Apoi adu-le aici”.

Flăcăul a făcut întocmai cum l-a sfătuit bătrânul.

În curând, cele o sută de bețișoare stăteau grămadă.

Bătrânul a spus: „Uniți-vă repede!”. După ce a repetat vraja de trei ori, bețișoarele s-au unit și a apărut bambusul cu o sută de noduri.

S-a bucurat argatul, dar bambusul era atât de lung încât nu putea trece cu el prin desișul junglei.

A început să plângă din nou. Bătrânul a apărut iar și l-a întrebat de ce este trist.

Atunci bătrânul a rostit: „Despărțiți-vă repede!”.

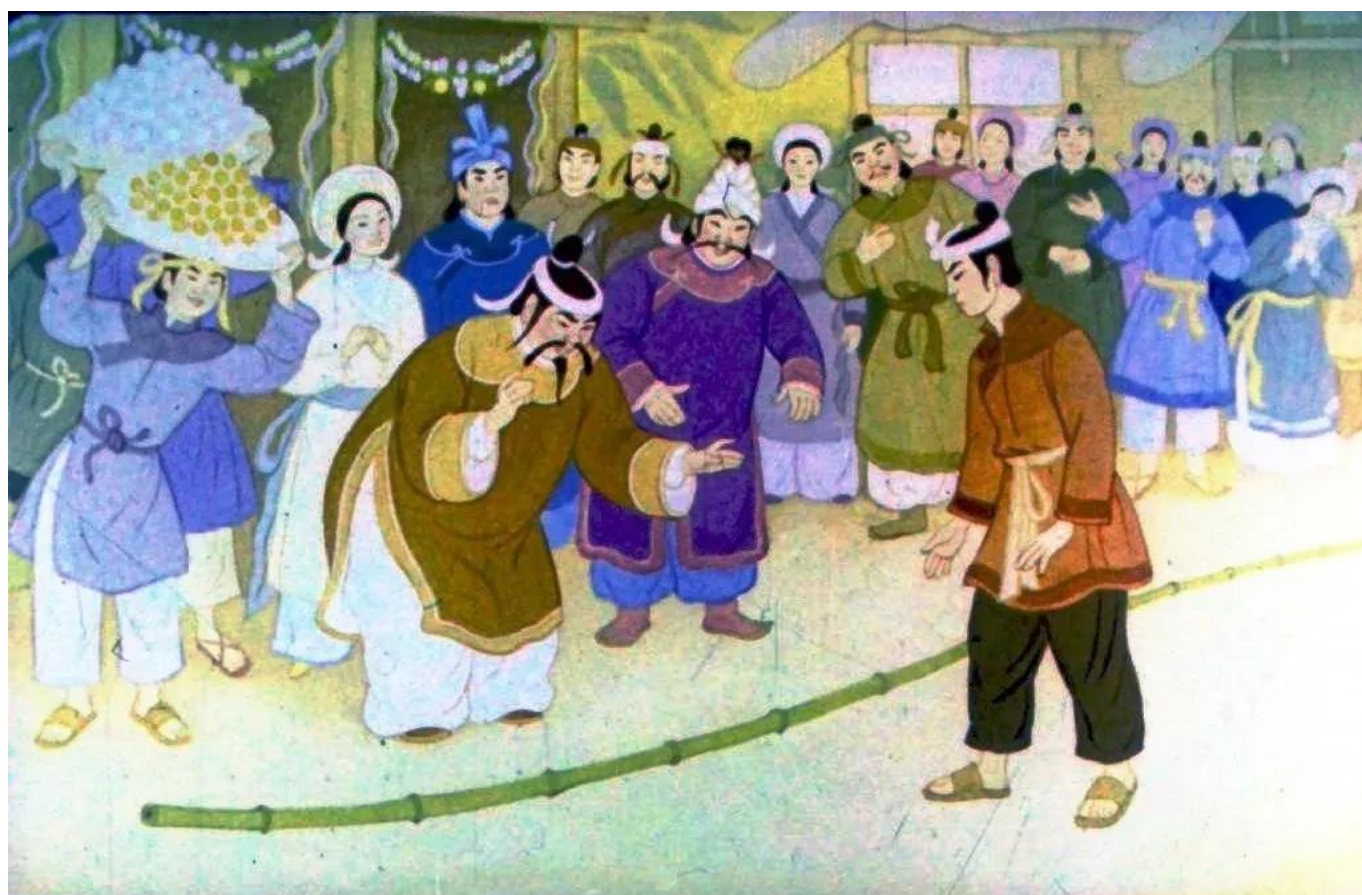
Bambusul s-a desfăcut instantaneu în o sută de bețișoare.

Argatul i-a mulțumit bătrânului, a legat bețișoarele și a plecat spre casă.

Ajuns acasă, a văzut ospățul de nuntă și a înțeles înșelătoria. A așezat bețele pe pământ și a spus: „Uniți-vă repede!”.

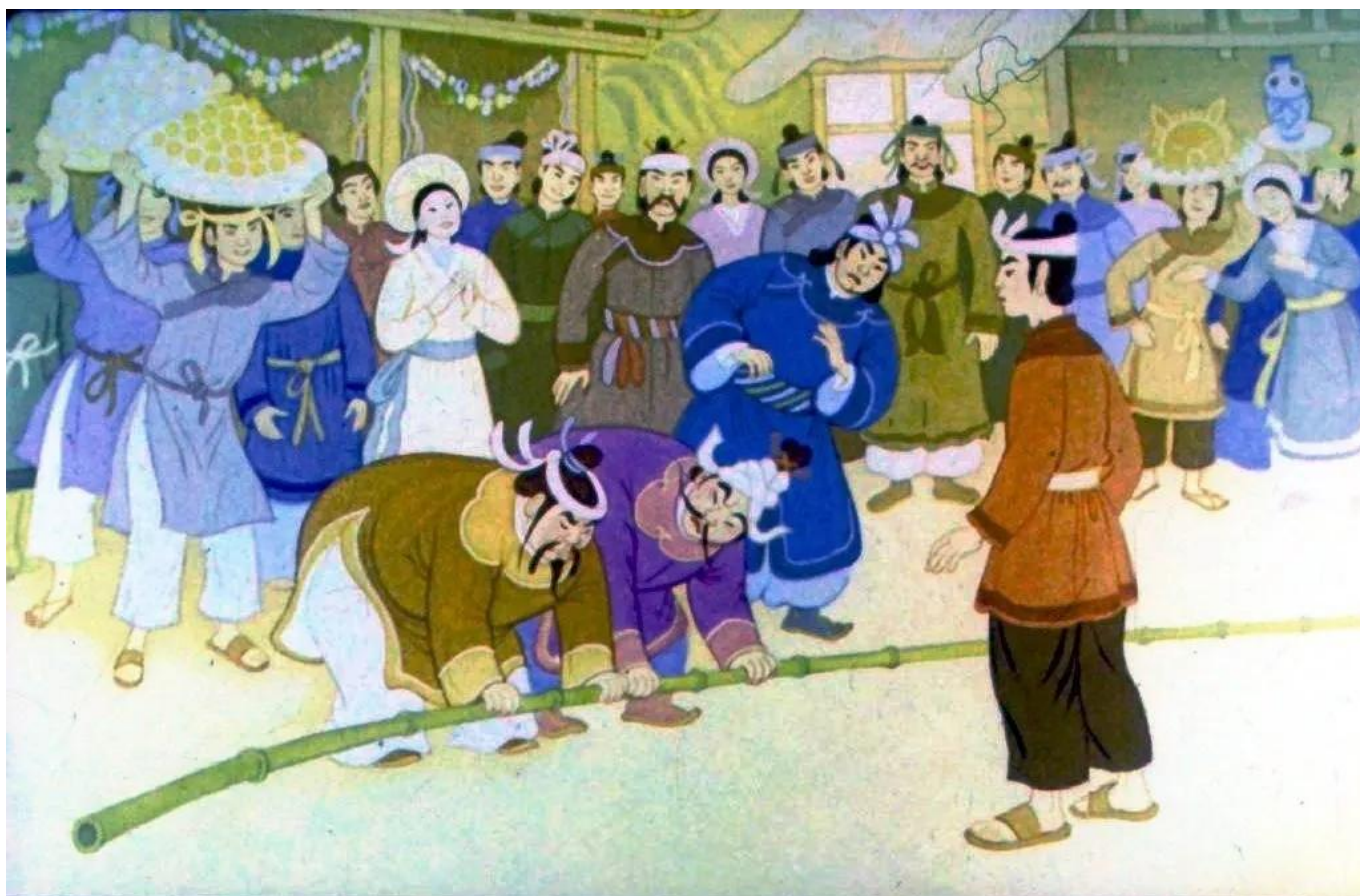
Bețele s-au unit într-o tulpină lungă. Stăpânul s-a apropiat să vadă minunea.

Argatul continua să murmure vraja, iar stăpânul, atingând bambusul, a rămas lipit de el fără a se mai putea desprinde.

Tatăl mirelui a vrut să ajute, dar argatul a rostit vraja și acesta a rămas, de asemenea, lipit de tulpină.

Nimeni nu a mai îndrăznit să se apropie de bambus. Iar cei doi pășii au început să-l roage pe bietul om să se îndure de ei și să-i elibereze..

Tatăl mirelui se ruga: „Dă-mi drumul, vom pleca toți acasă, nu mai vrem nimic!”.

Stăpânul striga și el: „Dă-mi drumul, fiule, îmi voi ținea cuvântul și îți voi da fata!”.

Argatul a spus: „Despărțiți-vă repede!”, iar bambusul s-a desfăcut.

Stăpânul și tatăl mirelui au răsuflat ușurați.

Argatul s-a căsătorit cu fiica stăpânului și nimeni nu a mai îndrăznit să-și bată joc de el.

SFÂRȘIT.